

jeg ikke synes staa helt i Overensstemmelse med den, han gav i Gaar. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes i Gaar, at han omtrent som Achilles trak sig tilbage til sit Telt — jeg vil ikke sige som en vred Achilles, for det ærede Medlem ser med saa megen Skepsis paa alle Forhold her i Livet, med en saa smilende Skepsis, at Vrede egentlig ikke er den rette Betegnelse for hans Udtalelser her i Salen i Gaar. Men alligevel, han trak sig tilbage til Teltet, han overlod Højre Forhandlingen. Hvorfor forstaaer jeg ikke, thi han er øjensynlig en langt dygtigere Mand til Forhandling, end Højres Talere har vist sig at være, især overfor en Regering, som tidligere har været ham kær og hengiven. Nu i Dag beholdt det ærede Medlem sig dog sin Stilling; hvis der kunde komme en Skilsmisse i Stand mellem Konseilspræsidenten og de tidligere Oppositionsgrupper, som i denne Sag har sluttet sig til Regeringen, vilde det ærede Medlem atter træde til. Saaledes forstod jeg ham, og det er altsaa rigtigt. Men saa staaer det ærede Medlem igen der i nogen Modstrid med sig selv fra i Gaar. Han var saa forbavset over, at denne Sag overhovedet var kommet frem, og sagde: Jeg kunde forstaa, hvis denne Sag var kommet frem paa Grundlag af et Folkeønske, men der er ingen, som har ønsket, at denne Sag skulde komme til at foreligge for Rigsdagen. Men hvorledes vil det ærede Medlem egentlig have et Folkeønske udtrykt? Naar omtrent 100 Medlemmer af Folketinget stemmer for en Sag, maa man dog gaa ud fra, at disse 100 Medlemmer stemmer for den, fordi deres Vælgere staaer bag ved dem, og paa denne Maade er det, at vi overhovedet faar et Folkeønske udtrykt. Eller er det ærede Medlem Tilhænger af en Folkeafstemning? Saadant et Forslag er stillet af Partifæller af mig i det andet Ting tidligere, ikke ved denne Lejlighed, og det er jo for Resten tiltraadt af Højremænd ved et Møde her i Byen. Det vilde ikke ligne det ærede Medlem at være Tilhænger af noget saadant. Men naar han har en utvetydig Folketingserklæring saa stærk, som vi ingen Sinde har haft det for et saadant Forslag; naar der virkelig kommer et Lovforslag herop med 95 Stemmer — Tallet

kunde have været noget større, det var kun tilfældigt paa Grund af Sygdom eller lignende, at det ikke var større —, saa har det ærede Medlem jo et tilstrækkeligt tydeligt Udtryk for, at Folket vil have denne Sag igennem, og saa er det ærede Medlem efter sin egen Opfattelse og Politik forpligtet til at tage Sagen op og bidrage, hvad han formaar, til dens Gennemførelse. Jeg er derfor stadig ikke rigtig i Stand til at forstaa det ærede Medlem, og det gør mig ondt, for, som det ærede Medlem sagde, plejer vi jo at kunne tale sammen. Det ærede Medlem sagde, at vel kunde vi jo være enige om mange Ting, men der var jo altid en Betegnelse, der gav Forskellen mellem os. Hvis det er rigtigt, at vi kan enes om Ting i Politik, saa er det jo i Virkeligheden i Overensstemmelse med noget, jeg sagde i Gaar, nemlig at Forskellene her i Landet mellem de politiske Partier var ikke saa store, at de ikke undertiden kunde glide over i hinanden. Jeg maa altsaa antage, at det ærede Medlem giver mig nogen Ret deri; det kan dog ikke være Betegnelsen alene, der giver denne Forskel, Etiketten gør det dog ikke. Jeg forstaaer nok det ærede Medlem; han mener, at han er konservativ, og jeg er radikal, men det ærede Medlem er jo navnlig frikonservativ, og deri skulde der jo dog vist ligge, at han havde et mere lydøret Øre for Bevægelserne i Folket end det gamle Højre, som han for lang Tid siden forlod og slog Døren temmelig haardt i efter sig, da han gik. Jeg ved derfor ikke ret, hvor jeg har det ærede Medlem for Øjeblikket. Een Ting er jeg sikker paa: det ærede Medlem er en Gentleman ud til sine Fingerspidser, han gaar jo ikke fra sin Underskrift. Men jeg synes, at det Forfatningsudkast, som er kommet fra Højre, har hans Tilslutning, det bærer hans Tilslutning gennem hans Navn. Og paa den anden Side har jeg rigtignok den Mening om det ærede Medlems politiske Kløgt, at han ikke har den mindste Kærlighed eller Tillid til dette Forfatningsudkast, at han i Virkeligheden hellere vilde være det foruden i Forhandlingen. Men overhovedet, efter hvad der er hørt her i Dag, da den ærede Ordfører for Højre ikke tør tage dette Forhandlingsgrundlag